

Silâhdâr-zâde
Mehmed Emîn

**TEZKİRE-İ
SİLÂHDÂR-ZÂDE**

Eleştirel Basım

Tezkire-i Silâhdâr-zâde

© DÜN BUGÜN YARIN YAYINLARI, 2015

DBY: 18

Edebiyat: 2

ISBN: 978-605-4635-13-9

Sertifika No: 18188

Birinci Baskı:

İstanbul, Ekim 2015

Yazar:

Silâhdâr-zâde Mehmed Emîn

Hazırlayan:

Furkan Öztürk

Yayın Yönetmeni:

İrfan Güngörür

Editör:

Eren Yalçın

Sayfa Düzeni:

DBY Ajans

Kapak Tasarımı:

Sercan Arslan

Baskı/Cilt:

Ofis Yayın Matbaacılık,

Güven Sanayi Sitesi, B Blok

No: 386 Tel: +90 212 576 47 15

Topkapı/İstanbul

KÜTÜPHANE BİLGİ KARTI / Library Cataloging-in-Publication Data (CIP)

Silâhdâr-zâde Mehmed Emîn, Tezkire-i Silâhdâr-zâde

Hazırlayan: Yrd. Doç. Dr. Furkan Öztürk

ISBN: 978-605-4635-13-9 Ebat: 12,0 x 19,5 cm XXVIII+275=303 s.

1. Edebiyat 2. Türk Edebiyatı 3. Biyografi 4. Silâhdâr-zâde Mehmed Emîn

5. Şairler Tezkiresi

DÜN BUGÜN YARIN YAYINLARI

Ankara Caddesi, Ünal Han No: 21/4
Çağaloğlu, Eminönü - Fatih / İstanbul
Tel. - Faks: +90 212 526 98 06
www.dby.com.tr • dby@dby.com.tr

FURKAN ÖZTÜRK (1975). Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü’nü bitirdi. Yüksek lisansını aynı üniversitede yaptı. Celal Bayar Üniversitesi ve DTCF (Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi)’de araştırma görevlisi olarak çalıştı. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalı’nda *Bâkî Dîvânı Sözlüğü (Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük)* konulu teziyle doktorasını tamamladı. *Bâkî, Dîvân; Ebuzziyâ Tevfik, Nûmûne-i Edebiyyât-ı Osmâniye* adlı kitaplarının yanı sıra pek çok makalesi yayımlanan Furkan Öz-türk Akdeniz Üniversitesi’nde öğretim üyesi olarak çalışıyor.

İçindekiler

Sunuş	xii
Tezkire-i Silâhdâr-zâde'nin Nûshaları.....	xix
Tezkire-i Silâhdâr-zâde Nûshalarında Şairlerin Bulunduğu Varak Numaraları.....	xxi
Açıklamalar	xxvii
Çeviriyazı Alfabesi	xxix
Kaynakça	xxxii

TEZKIRE-İ SİLÂHDÂR-ZÂDE

Erîb Ahmed Efendi.....	3
Elîf Ahmed Dede	4
Es'ad Beg	6
Eşref	7
İhyâ	8
Emîn.....	8
İhyâ Seyyid Yahyâ Efendi.....	9
Emîn Mehmed Efendi.....	11
İhsân.....	12
Emîn Mehmed Efendi.....	14
Erşed 'Abdü'l-Hamîd Efendi.....	16

Âşaf Mehmed Pâşâ.....	17
Es'ad Seyyid Mehmed Efendi.....	18
Enîs Efendi	26
Behcet es-Seyyid 'Alî Efendi	27
Başîrî Halîl Efendi	29
Behcet Muştâfâ Efendi.....	31
Burhân Mehmed Reşîd Efendi.....	35
Pertev Efendi.....	37
Tevfîk Seyyid Yahyâ Efendi	38
Tevfîk Muştâfâ Ağa.....	45
Servet 'Osmân Efendi	46
Celâlî Seyyid Celâl Efendi.....	53
Hâkim Seyyid Mehmed Efendi.....	54
Hasîb Beg	56
Hayâtî Seyyid İbrâhîm Efendi	59
Hamîd Mehmed Efendi.....	60
Halîmî Pâşâ	61
Hanîf İbrâhîm Efendi	62
Hâmî Alîmed Efendî.....	64
Hâzîk Seyyid Mehmed Efendi	75
Hifzî Mehmed Efendi.....	76
Hayâlî Hâmid Efendi.....	77
Dâniş Süleymân Efendi.....	78
Zihnî Efendi	79
Zihnî Efendi (Devriye Monlâsı).....	81
Zihnî (Hüdâverdi)	82
Zihnî Seyyid Mehmed Saîd Efendi	83
Zekâ'î Muştâfâ Efendi	85
Râmiz Alîmed Beg	86
Râsih Muştâfâ Efendi	87

Rüşdi 'Alî Efendi.....	88
Râmîz Seyyid Mehmed Efendi	89
Râsim Feyzullâh Efendi	91
Rahmî 'Abdu'r-Rahîm Efendi.....	93
Re'fet 'Abdu'r-Rahmân Efendi.....	95
Râsîh Seyyid Mehmed Sa'îd Efendi.....	97
Resmî Ahmet Efendi	98
Remzî Ahmet Efendi.....	99
Refî Efendi.....	99
Resmî Ahmed Efendi	100
Re'fet Mehmed Efendi.....	101
Resîm Hüseyin Efendi.....	102
Refî Mehmed Efendi.....	104
Râkîm Mehmed Pâşâ	112
Râsîh Efendi (Rumeli Hisarı Ağası)	114
Re'fet Ahmet Beg.....	115
Resîd Muştafa Efendi.....	116
Râ'if İsmâ'il Pâşâ	118
Zîver Ahmet Efendi	121
Şâhib Efendi	121
Şâdü'd-Dîn Süleymân Efendi	122
Seyyid Mehmed Efendi	123
Sa'îd Mehmed Efendi	125
Selîm Mehmed Nakî Efendi	126
Sâlik Efendi.....	128
Şevkî Seyyid Mehmed Efendi.....	131
Şefkat 'Alî Efendi	132
Şeyhî Efendi.....	133
Şermî Mehmed Emîn Efendi.....	135
Şâkir Ahmed Beg.....	136

Şükrī Efendi	137
Şiddīk Yahyā Efendi	144
Şabīh Ahmet Efendi	144
Şādiq Mehmed Efendi	146
Şalāhī ‘Abdī Efendi	147
Şafder Efendi	148
Ziyāyī İsmā‘il Beg	149
Tāhir Efendi	150
Tıflī Ahmed Efendi	151
Tıflī Efendi	152
Zahīr Seyyid Ahmed Efendi	153
‘Ākif Efendi	154
‘Ābid Feyzullāh Efendi	154
‘Atā Efendi	156
‘Abdī Efendi	157
‘Ārif Süleymān Beg	159
‘Azmī Süleymān Efendi	165
‘Ārif Efendi	167
‘Ākif Luṭfullāh Efendi	169
Ğālib Es‘ad Efendi	179
Feyzullāh Efendi	188
Fāzıl Efendi	189
Fehīm Mehmed Efendi	189
Feyzī Feyzullāh Efendi	190
Feyzī Feyzullāh Efendi	192
Ferrī Mehmed Efendi	194
Qā‘il Muṣṭafā Efendi	196
Kānī Ebū Bekr Efendi	200
La‘lī Ahmed Efendi	203
Luṭfī Süleymān Efendi	204
Lebīb Efendi	206

Mehmed Efendi	207
Münib Seyyid Mehmed Efendi	208
Muhiş Muştafa Efendi.....	209
Mekkī Mehmed Efendi	211
Nā'il 'Abdü'r-Rahīm Efendi.....	211
Niyāzī Seyyid Aḥmed Efendi	212
Nedīm İbrāhīm Efendi	214
Neş'et Süleymān Ağā.....	215
Nesīb Efendi.....	217
Nāṣid İbrāhīm Bey.....	218
Nihālī Mehmed Efendi.....	231
Nūzhet 'Ömer Efendi	244
Nāfiẓ Efendi	246
Nī'met Efendi.....	247
Nūrī Efendi.....	249
Nuşret Efendi	250
Vehbī Efendi (Sünbulzâde)	251
Vehbī Efendi (Ürgüplü Isâzâde) (Rumeli Hisarı Ağası)	252
Vārid Efendi.....	253
Hātif Seyyid Çelebi Efendi	253
Dizin	257
Kişi Adları Dizini.....	257
Yer Adları Dizini.....	262

Sunus

Şair tezkireleri İslam ve Osmanlı biyografiya geleneği içinde oldukça önemli bir yere sahiptir. Günümüze deðin Türkçe şair biyografileri üzerine oldukça verimli ve değerli çalışmalar yapılmış, eleştirel edisyonlar yayımlanmış ve bu metinlerden yola çıkılarak nitelikli çalışmalar yapılagelmiştir. Türk Edebiyatının ilk tezkiresi Ali Şir Nevâî'nin *Mecâlisü 'n-Nefâis* (1491) ve Anadolu sahasının ilk tezkiresi Sehî Bey'in *Heşt Behîş* (1538) adlı tezkirelerinden başlayarak on dokuzuncu yüzyılda Fatin'in *Hâtimetü'l-Eş'âr*'ına (1853) deðin Osmanlı edebiyatında yaklaþık otuz şair tezkiresi yazılmıştır.¹ Şair tezkireleri uzun asırların getirdiği birikim ve

¹ Şair tezkirelerine Osmanlı edebiyatı ve kültürü içindeki işlevleri açısından bakıp onları topluca değerlendiren yazılar ve eserler için bkz. Haluk İpekten, *Türk Edebiyatının Kaynaklarından Türkçe Şuarâ Tezkireleri*, Atatürk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Yay., Erzurum 1986; Agâh Sırri Levend, "Şairler Tezkiresi", *Türk Edebiyatı Tarihi*, TTK, Ankara 1998, s. 251-352; M. İsen, F. Kılıç, İ. H. Aksoyak, A. Eyduzan, *Şair Tezkireleri*, Grafiker Yay., Ankara 2002; aynı yayının genişletilmiş ikinci baskısı için bkz. F. Kılıç, İ. H. Aksoyak, A. Eyduzan, Mustafa Durmuş, *Şair Tezkireleri*, ed. M. İsen, Grafiker Yay., Ankara 2009; Mustafa İsen, "Anadolu Sahası Türk Tezkirciliðinde Şekli Gelişim", *Ötelerden Bir Ses, Divan Edebiyatı ve Balkanlarda Türk Edebiyatı Üzerine Makaleler*, Akçağ Yay. Ankara 1997, s. 37-46; James Steward-Robinson, "Osmanlı Şair Biyografileri", *Osmanlı Divan Şiiri Üzerine Metinler*, haz. Mehmet Kalpaklı, YKY, İstanbul 1999, s. 134-145.

devir ruhuna uygun olarak farklı biçimlerde var olmuşlardır. On altıncı yüzyılda yetkin örneklerini vermeye başlayan şair tezkireleri oldukça uzun, ayrıntılı biyografik bilgilere yer veren (şairlerin doğum yeri, tarihi, lakabı, öğrenim durumu, mesleği, hocaları; edebi eleştiriler, terim ve literatürler, eserler ve örnekler) eserlerdir.¹ On yedinci yüzyıl tezkireleri, biyograflerin kısalığı ve seçilen şiir örneklerinin nisbeten uzunluğu ile göze çarparlar. Bunun temel sebebi, tezkirecilerin daha çok kendi çağdaşlarını kaleme alması ve tekrardan kaçınma endişesi olarak belirir.² On sekizinci yüzyılın tezkirelerinde ise bir önceki yüzyıla tepki ve on altıncı yüzyılın yetkin örneklerine özenti nedeniyle biyografik bölümler uzamış, seçilen şiir örnekleri nispeten azalmıştır. Şair biyograflerinin yüzyillara göre gözlenen söz konusu biçim değişikliklerinin dışında on yedinci yüzyılda Türk edebiyatında ilk olarak antolojik şair tezkireleri ile karşılaşılır.

Kafzâde Fâizî'nin telif ettiği *Zübdetü'l-Eş'âr'* (1621)³ Türk edebiyatında antolojik şair tezkirelerinin öncüsü olma özelliğini

¹ Türk şair tezkireleri, yazılış biçimleri açısından yaygın olarak iki başlıkta incelenmektedir: a. Biyografik şair tezkireleri b. Antolojik şair tezkireleri. Türk edebiyatında çoğu tezkire, biyografik şair tezkireleri bölümünde yer almaktadır. Bu tür eserlerde şiir örnekleri ile birlikte şairin yaşamı, sanatı, çevresi ve eğitimi üzerine de odaklanılır. Antolojik şair tezkirelerinde ise kısaca yazılan biyografler şiir örneklerine göre oldukça arka planda kalmaktadır. Bu konuda geniş bilgi için bkz. Filiz Kılıç, "Edebiyat Tarihimizin Vazgeçilmez Kaynakları: Şair Tezkireleri", *Türkiye Araştırmaları Literatur Dergisi*, c. 5, S. 10, 2007, s. 551-552.

² On yedinci yüzyıl tezkireleri ve ayırt edici yapı özelliklerine ilişkin geniş bilgi için bkz. Filiz Kılıç, *XVII. YY. Tezkirelerinde Şair ve Şiir Üzerine Değerlendirmeler*, Akçağ Yay., Ankara 1998.

³ Bekir Kayabaşı, *Kafzâde Fâizî'nin Zübdetü'l-Eş'ârı*, Doktora Tezi, İnönü Üniversitesi, Malatya 1996.

taşır. Kafzâde Fâizî'nin söz konusu tezkiresini yine aynı yüzyılda Yümnî'nin *Tezkire-i Şuarâ'sı* (1662)¹ ve Seyrekzâde Âsim'in *Zeyl-i Ziübdetü'l-Eşâr'ı* (1675)² takip eder. On sekinci yüzyılda İsmail Beliğ'in *Nuhbetü'l-Âsâr li-Zeyli Ziübdetü'l-Eşâr'ı* (1727)³ ve çalışma konumuz olan Silâhdâr-zâde Mehmed Emîn'in *Tezkire-i Silâhdâr-zâde'si* (1790), antolojik tezkirelerin bu yüzyıldaki iki örneğidir. Antolojik tezkire geleneği, on dokuzuncu yüzyılda Şefkat'in *Tezkire-i Şuarâ'sı* (1814)⁴ ile sona ermiş ve başka takipçi bulamamıştır.

Antoloji tipi tezkirelere ilişkin kapsamlı ve ayrıntılı ilk makaleyi Mustafa İsen yazmıştır.⁵ İsen'e göre *Zübdetü'l-Eşâr* ile başlayan antolojik şair tezkireleri içinde biyografiye en az yer verip en çok örnek gösteren şair tezkiresi Âsim'in *Zeyl-i Ziübdetü'l-Eşâr'ı*, bu türün en geniş ve mükemmel örneği ise İsmail Beliğ'in *Nuhbetü'l-Âsâr li-Zeyli Ziübdetü'l-Eşâr'ı*dır.⁶

Türk şair tezkirelerinde biçimde görülmeye başlayan değişilikler içeriği de etkilemiş, on yedinci yüzyıldan itibaren çok kısa

¹ Mehmed Sâlih Yümnî, *Tezkire-i Şuarâ-i Yümnî*, haz. Sadık Erdem, TTK Yay., Ankara 2013.

² Ali Osman Çoşkun, *Seyrekzâde Mehmed Âsim, Hayatı, Zeyl-i Ziübdetü'l-Eşâr Adlı Eseri*, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara 1985.

³ İsmail Beliğ, *Nuhbetü'l-Âsâr li-Zeyli Ziübdetü'l-Eşâr*, haz. Abdülkerim Abdiulkadiroğlu, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yay., Ankara 1999.

⁴ Şefkat, *Tezkire-i Şuarâ*, haz. Filiz Kılıç, Bizim Büro Yay., Ankara 2005.

⁵ Mustafa İsen, "Türk Tezkirciliğinde Antoloji Tipi Örnekler", *Ötelerden Bir Ses, Divan Edebiyatı ve Balkanlarda Türk Edebiyatı Üzerine Makaleler*, Akçağ Yay., Ankara 1997, s. 47-54. Ayrıca bkz. Şefkat, *Tezkire-i Şuarâ*, haz. Filiz Kılıç, Bizim Büro Yay., Ankara 2005, s. XV-XIX.

⁶ Mustafa İsen, *age*, s. 50-52.

olmakla birlikte biyografiye de yer veren antolojik yapıda tezkireler ortaya çıkmaya başlamıştır. Söz konusu makalesinde Mustafa İsen bu konuyu şöyle açıklamaktadır:

“Bu tarz tezkire örnekleri, gelenek içinde biyografiden çok şıiri ön plana çıkarmış ve verilen örnek şiir sayı ve miktarını büyük oranda arttırmıştır. Ama bu yapılurken şiir değerlendirmeleri bütünüyle gündemden çekilmiştir. Klasik tezkire yazarları, şairin hayat hikayesini verdikten sonra genellikle eserlerinden de söz ederler, bu arada şiirine yönelik olumlu ya da olumsuz eleştirelerde bulunurlardı. Oysa yukarıda adları sıralanan antoloji tipi tezkire yazarlarının hiç bir bu manâda bilgi vermezler. Klasik tezkirelerde şire yönelik değerlendirmeler, örnek verme işlemi sırasında da yapılır... Oysa antoloji tipi tezkirelerde böyle eleştirilere hiç rastlanmaz. Bunlar çağdaş antolojilerde olduğu gibi kısaca şairi tanıtip okuyucuya şiirle başbaşa bırakmak amacıyla hazırlanmış örneklerdir.”¹

Silahdârzâde Tezkiresi’nden yararlanarak antolojik içerikte tezkire geleneğini sürdüren Şefkat olmuştur.² Antolojik tezkirelerde ya hiç yer almayan ya da oldukça kısa tutulan mukaddime, *Şefkat Tezkiresi’nde* oldukça önemli bir yer tutar. *Zeyl-i Zübdetü'l-Eş'âr* (Asım), *Tezkire-i Şuarâ* (Yünni) ve *Nuhbetü'l-Âsâr* (İsmail Beliğ)'da mukaddimeler çok az yer tutmakta, *Zübdetü'l-Eş'âr* ve *Silahdârzâde Tezkiresi’nde* ise mukaddime bulunmamaktadır. Öte yandan Filiz Kılıç, hazırlamış olduğu *Şefkat Tezkiresi’nde* yer alan

¹ Mustafa İsen, *age*, s. 53-54.

² Bağdatlı Abdülfettah Şefkat ve Enderunlu İbrahim Nâşid'in biyografileri ve tezkire geleneği içindeki yerlerine ilişkin geniş bilgi için bkz. Şefkat, *age*, haz. Filiz Kılıç, s. XX-XXX.

şairleri, *Silahdar Tezkiresi*'ndeki şairlerle karşılaştırmıştır.¹ Şefkat Tezkiresi'nin şairleri Silahdar Tezkiresi ile hemen hemen aynıdır. Kısa biyografilerde ve şiir örneklerindeki benzerlik, Silahdarzâde Mehmed Emîn'in de Şefkat gibi Nâşid'in *Müntehabât-ı Eş'âr*'ından yararlandığını akla getirmektedir.²

Karşılaştırıldığında Şefkat ve Silahdarzâde'nin tezkireleri oldukça birbirine benzemektedir. Aşağıda verilen iki madde bu benzerliği örneklemek için karşılıklı olarak okuyucuya sunulmuştur. Şefkat'in özellikle biyografilerde Silahdarzâde'ye göre nispeten biraz daha ek bilgiler verdiği gözlenmektedir:

¹ Filiz Kılıç, bu karşılaştırma sonucu *Silâhdâr-zâde Tezkiresi*'nde kaynakların belirttiği gibi yüz yirmi yedi şairin değil yüz yirmi üç şairin yer aldığı bilgisini verir. Ayrıca *Silâhdâr-zâde Tezkiresi*'nde yer almayan altı şairin *Şefkat Tezkiresi*'nde, Şefkat'te bulunmayan iki şairin ise Silahdarzâde'de olduğu bilgisini aktarır. Bkz. Şefkat, *age*, s. LIII. Ancak iki nüshadan hareketle hazırlamış olduğumuz *Silahdar Tezkiresi*'nin eleştirel edisyonunda, toplam yüz yirmi yedi şair olduğu görülmüştür.

² *Tezkire-i Silâhdâr-zâde*'nın metin bölümünde Nâşid'in biyografisi diğer biyografilere nazaran oldukça geniş verilmiştir. Bkz. s. 244. Ayrıca Filiz Kılıç, *Şefkat Tezkiresi*'nin incelemesinde Nâşid'e ilişkin şu bilgileri aktarır. Asıl adı İbrahim olan Nâşid Topal Osman Paşazâde Ahmet Râtib Paşanın oğlu olup 1749'da Mora'da doğmuştur. Enderun'da şair ve hattat olarak yetiştirlmiş, III. Mustafa ve I. Abdülhamid'in mabeynciliğinde bulunmuş, silahşörlük ve kayıkçıbaşılık rütbeleriyle saray hizmetinden uzaklaştırılmış, mir-i miranlıkla Yenişehir sancakbeyliğine getirilmiştir. III. Selim Naşid Bey'i İstanbul'a getirmiş, I. Abdülhamid'in kızı Emine Sultan'ın kethüdalığına tayin etmiş ve ona musahib olarak görevlendirmiştir. Bu görevinde üç sene sonra 1791'de vefat etmiştir. Geniş bilgi için bkz. Şefkat, *age*, haz. Filiz Kılıç, s. XXVIII-XXIX.

Tezkire-i Silâhdâr-zâde

Şefkat Tezkiresi

ERİB AHMED EFENDİ

Rumili kużātindandur. Murâd Monlâ Efendi merhûmuñ dâ’ire-i ‘âliyyelerinde idi. Sene 1194.

ERİB AHMED

Rumili kużātindandur. Murâd Monlâ Efendi merhûmuñ dâ’ire-i ‘âliyyelerinde idi. Biñ yüz doksan dört senesinde vefât etmişdir. Bu gazel anlarındur. Gazel:

Gazel

Mef̄ūlü Fā ‘ilätü Mefā ‘ilü Fā ‘ilün

Şorma gübâr-ı hâṭır-ı endühkârumı
Gör cûş-ı fitne-i hâṭ-ı ruhsâr-ı yârumı

Bir bûlbûl-*i* ne-dîde gül-*i* nâle-ülfetüm
Farâk eylemem hâzân ile vaqt-*i* bahârumı

‘Ömri şümâr-ı yek-nigeh-*i* rûyuñ eyledüm
Şaymam firâkuñ ile geçen rûzgârumı

Sâyd itdi dâm-ı tûrre-i âhû-yı şîri ‘âşk
İtdi şikâr bu dil-i âhû-şikârumı

‘Ömrinde rûy-ı râhat u ârâm görmesün
Yollarda vaâf iden nigeh-*i* intîzârumı

Seng-*i* sitemle olsa da şad-pâre dil yine
Âyîne gibi gösteremem inkisârumı

Bir tâthî dille itmedüñ ey gónce-fem henûz
Sîr-âb-ı tesliyet dil-i ümmîdvârumı

Nakş eylerüm derûna hâyâlüñ çü kûh-ken
İtmem nigâh-ı tîşeye mahrem nigârumı

Sîr-âb-ı şevk olurdu göreydi Erîb eger
Nâbî Efendi bu gâzel-i âbdârumı

Gazel

Mef̄ūlü Fā ‘ilätü Mefā ‘ilü Fā ‘ilün

Şorma gübâr-ı hâṭır-ı endühkârumı
Gör cûş-ı fitne-i hâṭ-ı ruhsâr-ı yârumı

Bir bûlbûl-*i* ne-dîde gül-*i* nâle-ülfetüm
Farâk eylemem hâzân ile vakıt-*i* bahârumı

‘Ömri şümâr-ı yek-nigeh-*i* rûyuñ eyledüm
Şaymam firâkuñ ile geçen rûzgârumı

Sâyd itdi dâm-ı tûrre-i âhû-yı şîri ‘âşk
İtdi şikâr bu dil-i âhû-şikârumı

‘Ömrinde rûy-ı râhat u ârâm görmesün
Yollarda vaâf iden nigeh-*i* intîzârumı

Seng-*i* sitemle olsa da şad-pâre dil yine
Âyîne gibi gösteremem inkisârumı

Bir tâthî dille itmedüñ ey gónce-fem henûz
Sîr-âb-ı tesliyet dil-i ümmîdvârumı

Nakş eylerüm derûna hâyâlüñ çü kûh-ken
İtmem nigâh-ı tîşeye mahrem nigârumı

Sîr-âb-ı şevk olurdu göreydi Erîb eger
Nâbî Efendi bu gâzel-i âbdârumı

Tezkire-i Silâhdâr-zâde**Şefkat Tezkiresi****HALİMİ PÂŞĀ**

Halîmî Pâşâ ibtidâ hâcegân-ı Dîvân-ı Hümâyûndan olup devr-i menâşîb-ı ‘âliye iderek mertebe-i ‘âliye-i defterdârîye şu’ud ve ba’dehü iki tuğ ile kurb-ı devletden teb’îd kılındı. Ma’den-i kân-ı sehâ bir zât-ı ma’ârif-pîrâ idi. Biñ yüz yetmiş üçde İzmid’de vefât eylemişdür. Bu gâzel-i ra’nâyi dimişdür. Nazm:

Çazel

Mef’ûlü Mefâ ’ilü Mefâ ’ilü Fe ’ülün

Geldükde saña ol peri kâşâneyi boş ko
Sun bâde-i nâbi yire peymâneyi boş ko

Fikr-i ruhî itmekde dili välib ü hâyrân
Pend itme şakın gel dil-i dîvânneyi boş ko

Her bir kadeh ardında birer bûse mi virdüñ
Sâkî çekemem tâvr-i kerîmâneyi boş ko

‘Arz eyliyecek bûs-ı lebûñ dil-ber-i tannâz
Bir hoşça şarîl tâvr-i żarîfâneyi boş ko

Bilmem niye mestâneligüñ var saña n’oldı
Ey pîr-i kûhen cünbiş-i tîflâneyi boş ko

Sayd itdi Halîmî nice âvâre-i câni
Gel sen de uçur murğ-ı dili lâneyi boş ko

HALİMİ PÂŞĀ

Halîmî Pâşâ ibtidâ hâcegân-ı Dîvân-ı Hümâyûndan olup devr-i menâşîb-ı ‘âliye iderek rütbe-i ‘âliye-i defterdârîye şu’ud ve ba’dehü iki tuğ ile kurb-ı devletden teb’îd kılındı. Ma’den-i kân-ı sehâ bir zât-ı ma’ârif-pîrâ idi. Biñ yüz yetmiş üçde İzmid’de vefât eylemişdür. Bu gâzel-i ra’nâyi dimişdür. Nazm:

Çazel

Mef’ûlü Mefâ ’ilü Mefâ ’ilü Fe ’ülün

Geldükde saña ol peri kâşâneyi boş ko
Sun bâde-i nâbi yire peymâneyi boş ko

Fikr-i ruhî itmekde dili välib ü hâyrân
Pend itme şakın gel dil-i dîvânneyi boş ko

Her bir kadeh ardında birer bûse mi virdüñ
Sâkî çekemem tâvr-i kerîmâneyi boş ko

‘Arz eyliyecek bûs-ı lebûñ dil-ber-i tannâz
Bir hoşça şarîl tâvr-i żarîfâneyi boş ko

Bilmem niye mestâneligüñ var saña n’oldı
Ey pîr-i kûhen cünbiş-i tîflâneyi boş ko

Sayd itdi Halîmî nice âvâre-i câni
Gel sen de uçur murğ-ı dili lâneyi boş ko

Silâhdâr-zâde Mehmed Emin'in yaşam öyküsüne ilişkin Ali Emîrî Efendi (Millet Kütüphanesi) 795 numaralı *Tezkire-i Silâhdâr-zâde* yazmasının temellük kaydında saray gediklilerinden (*İstishabehii'l-fakîr ve muharrerehü'l-hakîr Mehmed Emîn hayri'l-ma'rûf bi-Silâhdâr-zâde an-gedikliyân-ı dergâh-ı âlî, afâ anhu mevlâhu*) olduğu kaydı ve yine aynı eserin La'lî Ahmed Efendi bölümünde karşılaşılan “Fakîrün mâbeyn odama didiği târîhdür” ibaresi ile birlikte (*La'liyâ yazdı bu cây-ı pâke târîh bî-mesîl/ Hücre-i mâ-beyn-i sarâyında beyt-i bâ-adîl*) düşülen tarih şu an için ulaşılabilen en önemli bilgilerdir.¹

**

Tezkiresi-i Silâhdâr-zâde'nin eleştirel metnini yayımı hazırlamamı önerip yazma nüshalarını verme lütfunda bulunan Hocam Prof. Dr. İsmail Hakkı Aksoyak'a, bütün metni baştan sona büyük bir titizlik ve incelikle kontrol ederek önemli katkılarda bulunan Arş. Gör. Büşra Çelik'e candan teşekkürlerimi sunarken sözü edilen tezkirenin Osmanlı edebiyatı araştırmacıları için yararlı olmasını diliyorum.

Furkan Öztürk

¹ Silâhdâr-zâde Mehmed Emin'in biyografisine -kısa olmakla beraber- şuradan bakılabilir: “Mehmed Emin”, *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi*, c. 6, Dergâh Yay., İstanbul 1977, s. 206.

Tezkire-i Silâhdâr-zâde'nin Nüshaları

AE Ali Emîrî Efendi (Millet Kütüphanesi) No 795¹

Baş	: İreb Ahmed Efendi. Rumili kuzâtındandur. Murâd Mollâ merhûmun dâire-i aliyyelerindendi.
Son	: Reng-i sevdâ-yı hayâliyle boyandumsa bu şeb Zülfi bir silsiledür Hâtif-i dîvânesine
Yaprak	: 74
Ölçü	: 200 x 150 mm
Satır	: 18
Yazı	: Rik'a, siyah mürekkep
Kağıt	: Venedik
Cilt	: Sırtı bez, kağıt kaplı

Diger Notlar: İstishab (temellük) kaydında şunlar yazılıdır:

“İstinsâh itdürilen kitâbun zahrîndaki ibâre şöyledür. İstishabehü 'l-fakîr ve muharrerehü 'l-hakîr Mehmed Emîn hayrî 'l-ma'rûf bi-Silâhdâr-zâde an-gedikliyân-ı dergâh-ı âlî, afâ anhu mevlâhu.”

¹ İstanbul Kitaplıklar Tarih-Coğrafya Yazmaları Kataloğu, Fas. 7, Biyografiye Ait Eserler, İstanbul 1947, s. 612-613.

Ü İstanbul Üniversitesi Nadir Eserler Kütüphanesi TY 02557

- Baş : *İşbu tezkire tarzında olan mecmâa-i nefîsede muâsırîn olan şuarâ-yı nâmdârin gazelleriyle muhtasar bir terceme-i hâlleri beyân olnmışdur. Vallâhu 'l-muvaffak.*
- Son : *Sen encümen-i yâra sezâvâr olamazsun Hâzik heves-i meclis-i cânâneyi boş ko*
- Yaprak : 87
- Ölçü : 219 x 102 mm
- Satır : 14-20
- Yazı : Ta'lik, siyah mürekkep, başlıklar ve kısa biyografiler kırmızı mürekkep
- Kağıt : Aharlı, mühreli
- Cilt : Kapakları mavi bez kaplı, zencirekli, sırtı vişneçürügü meşin
- Düzen : Başında beş yaprak ilave var, 1b-3a fihrist

**Tezkire-i Silâhdâr-zâde Nüshalarında
Şairlerin Bulunduğu Varak Numaraları**

Tezkire-i Silâhdâr-zâde	AE 795	Ü 2557
1 Abdî Efendi	49b	35a
2 Âbid Feyzullâh Efendi	48b	16a
3 Âkif Efendi	48b	-
4 Âkif Lütfullâh Efendi	52b	65b
5 Ârif Efendi	52a	60b
6 Ârif Süleymân Beg	50a	35b
7 Âsaf Mehmed Pâşâ	6a	52b
8 Atâ Efendi	49a	-
9 Azmî Süleymân Efendi	51a	-
10 Basîrî Halîl Efendi	10a	50a
11 Behcet Seyyid Alî Efendi	9b	12a
12 Behcet Mustafâ Efendi	10b	73b
13 Burhân Mehmed Reşîd Efendi	12a	80b
14 Celâlî Seyyid Celâl Efendi	18a	27b
15 Dâniş Süleymân Efendi	25a	-
16 Elîf Ahmed Dede	2a	7a
17 Emîn (Karabekirzâde)	3b	25b
18 Emîn Mehmed Efendi (Kethüda)	4a	38a
19 Emîn Mehmed Efendi	5a	41b
20 Enîs Efendi	9a	78b
21 Erîb Ahmed Efendi	1b	4a
22 Erşed Abdülhamîd Efendi	5b	44b
23 Es'ad Beg Efendi	2b	8b
24 Es'ad Seyyid Mehmed Efendi	6a	61a

Tezkire-i Silâhdâr-zâde	AE 795	Ü 2557
25 Eşref	2b	12b
26 Fâzıl Efendi	54a	-
27 Fehîm Mehmed Efendi	54a	8a
28 Ferrî Mehmed Efendi	55b	76b
29 Fetâ Beg	-	80a
30 Feyzullâh Efendi	54a	13a
31 Feyzî Feyzullâh Efendi (Kassâmzâde)	54b	39b
32 Gâlib Es'ad Efendi	53b	82b
33 Hâkim Seyyid Mehmed Efendi	18b	11b
34 Halîmî Pâşâ	20b	50b
35 Hâmî Ahmed Efendi	22a	84b
36 Hamîd Mehmed Efendi	20b	46b
37 Hanîf Îbrâhîm Efendi	21a	60a
38 Hasîb Beg	19a	22b
39 Haşmet Efendi	-	74b
40 Hâtif Seyyid Çelebi Efendi	74a	28b
41 Hayâlî Hâmid Efendi	24b	-
42 Hayâtî Seyyid Îbrâhîm Efendi	20a	45a
43 Hayrî Seyyid Mehmed Efendi	-	37a
44 Hâzik Seyyid Mehmed Efendi	24a	86a
45 Hıfzî Mehmed Efendi	24b	73a
46 İhsân	4a	39a
47 İhyâ	3a	19b
48 İhyâ Seyyid Yahyâ Efendi	3b	30a
49 İzzî Süleymân Efendi	-	38b
50 Kâil Mustafâ Efendi	56a	3b
51 Kânî Ebûbekir Efendi	56b	31b

	Tezkire-i Silâhdâr-zâde	AE 795	Ü 2557
52	La'lî Ahmed Efendi	57b	4b
53	Lebîb Efendi	58a	63b
54	Lutfi Süleymân Efendi	57b	7b
55	Mehmed Efendi	59a	-
56	Mekkî Mehmed Efendi	60a	47a
57	Muhlis Mustafâ Efendi	59b	40a
58	Münîb Seyyid Mehmed Efendi	59a	9a
59	Nâfiz Efendi	71a	70b
60	Nâ'il Abdurrahîm Efendi	60b	6a
61	Nâşid İbrâhîm Beg	62b	53a
62	Nedîm İbrâhîm Efendi	61a	24b
63	Nesîb Efendi	62a	40b
64	Neş'et Süleymân Aga	61b	33b
65	Nihâlî Mehmed Efendi	66b	56a
66	Nî'met Efendi	71b	71a
67	Niyâzî Seyyid Ahmed Efendi	60b	16b
68	Nûrî Efendi	72a	79b
69	Nusret Efendi	72b	81b
70	Nûzhet Ömer Efendi	70b	64b
71	Pertev Efendi	12b	82a
72	Rahmî Abdurrahîm Efendi	30a	15b
73	Râif İsmâîl Pâşâ	36a	51a
74	Râkîm Mehmed Pâşâ	34a	51b
75	Râmîz Ahmed Beg	28a	21b
76	Râmîz Seyyid Mehmed Efendi	29a	10a
77	Râsih Efendi	34b	72a
78	Râsih Mustafâ Efendi	28b	5b

	Tezkire-i Silâhdâr-zâde	AE 795	Ü 2557
79	Râsim Feyzullâh Efendi	29b	13b
80	Râşîh Seyyid Mehmed Saîd Efendi	31a	26a
81	Râtib Ahmed Pâşâ	-	52a
82	Ref'î Efendi	32a	28a
83	Re'fet Abdurrahmân Efendi	30b	25a
84	Re'fet Ahmed Beg	35a	72b
85	Re'fet Mehmet Efendi	32b	44a
86	Refî' Mehmed Efendi	33b	49a
87	Remzî Ahmed Efendi	31b	27a
88	Resîm Hüseyin Efendi	33a	45b
89	Resmî Ahmed Efendi	31b	26b
90	Resmî Ahmed Efendi (Giridî)	32a	34b
91	Reşîd Mustafâ Efendi	35b	74a
92	Rüşdî Alî Efendi	28b	9b
93	Sa'deddîn Süleymân Efendi	38a	21a
94	Sabîh Ahmed Efendi	45a	11a
95	Sâdîk Mehmed Efendi	45a	14a
96	Safder Efendi	46a	33a
97	Sâhib Efendi	38a	-
98	Saîd Mehmed Efendi	39a	15a
99	Salâhî Abdî Efendi	45b	23a
100	Sâlik Efendi	40a	62b
101	Selîm Mehmed Nakî Efendi	39a	69b
102	Servet Osmân Efendi	16a	59a
103	Seyyid Mehmed Efendi	38a	81a
104	Sıddîk Yahyâ Efendi	44b	5a
105	Süleymân Efendi	-	36b

	Tezkire-i Silâhdâr-zâde	AE 795	Ü 2557
106	Şâkir Ahmed Beg	41b	41a
107	Şefkat Alî Efendi	40b	2b
108	Şermî Mehmed Emîn Efendi	41b	14b
109	Şevkî Mehmed Efendi	40b	-
110	Şeyhî Efendi	41a	10b
111	Şükrî Efendi	42a	42a
112	Tâhir Efendi	47a	-
113	Tevfik Mustafâ Aga	15b	77a
114	Tevfik Seyyid Yahyâ Efendi	13b	47b
115	Tıflî Ahmed Efendi	47a	63a
116	Tıflî Efendi	47b	77b
117	Vârid Efendi	73b	78a
118	Vehbî Efendi (Ürgüplü)	73a	70a
119	Vehbî Efendi (Sünbulzâde)	72b	43a
120	Zâhir Seyyid Ahmed Efendi	48a	34a
121	Zekâî Mustafâ Efendi	27b	79a
122	Zihنî Efendi	25b	6b
123	Zihنî Efendi (Yanyevî)	26b	23b
124	Zihنî Efendi	26a	3a
125	Zihنî Seyyid Mehmed Saîd Efendi	27a	75b
126	Zîver Ahmed Efendi	37b	22a
127	Ziyâyî İsmâîl Beg	46b	46a

Açıklamalar

1. *Tezkire-i Silâhdâr-zâde*'nin eleştirel metni yayına hazırlanırken transkripsiyon (çeviriyyazı) alfabesi kullanılmıştır.

2. Söz konusu eleştirel metinde, Osmanlı Türkçesine Arapça ve Farsçadan geçen alıntı kelimelerin günlük konuşma dilindeki söylenişleri (vulgarize / halklaştırma) tercih edilmeyip asli biçimlerinin kullanımı yoluna gidilmiştir.

āfitāb **āftāb** أفتاب
vakit **vakt** وقت

3. Farsça kurallı birleşik sıfatlarda sıfatfiil anlamını veren, Farsça birleşik isim ve sıfat (*vasf-i terkîbî*) oluşturan Farsçanın geniş zaman / emir biçimlerinin başına - (kısa çizgi) işaretini konmuştur.

hüküm-fermâ حكم فرمـا
cihân-ârâ جهـان آرـا

4. Farsça ve Arapça kelimelerin sonuna getirilen Farsça yapım ekleri kelimeye bitişik yazılmıştır. Bu konuda özellikle İsmail Ünver'in "Çevriyazida Yazım Birliği Üzerine Öneriler" adlı makalesinde izlediği ilkeler ve Mertol Tulum'un *Osmanlı Türkçesi Büyüük El Sözlüğü* adlı lugatını hazırlarken benimsediği yöntemler esas alınmıştır.¹

¹ İsmail Ünver, "Çevriyazida Yazım Birliği Üzerine Öneriler", *Türkoloji Dergisi*, C. XI, S. 1, Ankara 1993, s. 51-89; Mertol Tulum, *Osmanlı Türkçesi Büyüük El Sözlüğü*, Kapı Yay., İstanbul 2013, s. ix-xix.

5. Farsça ve Arapça önekler eklendikleri kelimededen - (kısa çizgi) ile ayrılmıştır.

6. Arapça asıllarında çift y ى konsonantı taşıyan kelimeler ile Arapça yapma (ca'lî / mec'ûl; uydurma) masdar eklerindeki çift y konsonantları korunmuştur.

emniyet	emniyyet	امنيت
hediye	hediyeye	هديه

7. Farsça isim ve sıfat tamlamalarında *muzâf* ve *mevsûf*tan (*izafet terkibinin ilk öğeleri*) sonra kalınlık incelik uyumu göz önünde bulundurulmuş, *bağlam öbeklerini* oluşturan *atîf vavlari* da kalınlık-incelik uyumu dikkate alınarak “u, ü / vü” biçimlerinden birine uydurulmuştur.

Kâbe կavseyn-i melâhat şeh-per-i Cibrîl-i hüsne
Muşhaf-i hüsne ü bahâya rahle yâ ebrû midur

Lezîz ü abdâr ayvâ vü şeftâlûsi de ammâ
Turuncında bu bâguñ şekkerâsâ bir halâvet var

8. Yazma metinlerdeki takdim-tehirler aparatta gösterilmiştir.

9. *Tezkire-i Silâhdâr-zâde* içindeki şiirlerde *imale*, *zihaf*, *med* ve *ulamalar* göz önünde bulundurulmuş, *imaleler* italik, *zihaflar* ise kısa hece olarak gösterilmiştir.

Çılmış haç-ı nev âyîne-i hüsni şikeste
Pek düşme göñül üstine yâruñ kederi var

10. Metinde vezin bozukluğu ve silikliklerden dolayı okunamayan yerler soru işaretî ? ile belirtilmiştir.

Çeviriyazı Alfabesi

ء	ء	د	د	ع	ع
آ	آ	ذ	ز	غ	غ
ا	a, e, ı, i, u, ü, ã	ر	r	ف	f
ب	b	ز	z	ق	q
پ	p	ڙ	j	ڪ	g, k, ڻ
ت	t	س	s	ل	l
ٿ	ٿ	ش	ش	م	m
ج	c	ص	ص	ن	n
ڇ	ڇ	ض	d, ڏ	و	v, o, ö, u, ü, ڻ
ح	h	ط	t	ه	h, e
ڦ	ڦ	ظ	z	ى	y, ı, i, ı

Silâhdâr-zâde
Mehmed Emîn

**TEZKİRE-İ
SİLÂHDÂR-ZÂDE**

[AE 1b; Ü 4a]

ERİB AHMED EFENDİ

Rumili ķuzātindandur. Murād Monlā Efendi merhūmuñ dā’ire-i
‘āliyyelerinde idi. Sene 1194.

Gazel

Mef̄ulü Fā ‘ilāti Mefā ‘ilü Fā ‘ilün

Şorma ġubār-ı hātūr-ı endūhkārumı
Gör cūş-ı fitne-i hāt-ı ruhsār-ı yārumı

Bir bülbü'l-*i* ne-dīde gül-*i* nāle-ülfetüm
Fark eylemem hāzān ile vakıt-*i* bahārumı

‘Ömr̄i şümār-ı yek-nigeh-*i* rūyuñ eyledüm
Şaymam firākuñ ile geçen rūzgārumı

Şayd itdi dām-ı turre-i āhū-yı şīri ‘aşk
İtdi şikār bu dil-*i* āhū-şikārumı